

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714200371
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714200371.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci starostlivosti o deti F., X., nar. XX. XX. XXXX a Y., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., deti matky U. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S., J. R. J. č. XXX/XX a otca H. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B., H. K. č. XXXX/XX, o návrhu otca o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/11/2014-51, zo dňa 16. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi detí povinnosť prispievať zníženým výživným na X. F., nar. XX. XX. XXXX a Y. F., nar. XX. XX. XXXX vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 100,- Eur mesačne, počnúc dňom 01. 06. 2014, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky detí. Súd zároveň vyslovil, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17P/61/2012-70 zo dňa 08. 11. 2012 v časti o výške výživného. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sú splnené zákonné podmienky k zmene predchádzajúceho rozhodnutia s prihliadnutím k tomu, že od poslednej úpravy výšky výživného došlo k výraznej zmene pomerov na strane otca, nakoľko tento je dlhodobo práceneschopný, pričom nie je v jeho možnostiach si zvýšiť príjem. Súd konštatoval, že aj keď k zmene došlo na strane detí, nakoľko je nesporné, že sa naďalej zvyšujú náklady spojené s ich výživou ako aj prípravou na budúce povolenie, s prihliadnutím na tieto skutočnosti súd návrhu otca vyhovel a výživné znížil na sumu 50,- Eur mesačne na každé z detí zvlášť a to od 01. 06. 2014, pretože do tejto doby si otec stanovenú vyživovaciu povinnosť plnil riadne. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z tej skutočnosti, že matka zo svojho príjmu sa podieľa tiež na výžive detí, ktoré už nie sú odkázané na jej celodennú starostlivosť.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka detí. Namietala, že okresný súd nenáležite prešetril majetkové pomery na strane otca detí. Podľa jej názoru mal súd širšie preskúmať majetkové pomery otca a nie sa len obmedziť na terajší príjem otca. Súd nezisťoval, či má otec maloletých detí úspory, či je vlastníkom motorového vozidla, prípadne nehnuteľností. Matka detí poukázala na to, že obe deti sú stredoškolačky a chodia do školy vo B. a v L. L.. Majú výdavky na cestovné, stravu, ošatenie, hygienické potreby. Navrhla, aby odvolací súd s poukazom na ňu uvádzané skutočnosti ponechal výživné v doterajšej výške.

Kolíznym opatrovníkom sa k podanému odvolaniu matky písomne vyjadril pričom uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme detí.

Otec detí písomným vyjadrením k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje, aby súd odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ustanovenia § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 154 ods. 1 O. s. p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Odôvodnenie rozsudku má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 O. s. p. možno vyvodiť, že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevieryhodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Účelom odvolania je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozsudku sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy účastníkov a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré oprel súd svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal preukázané a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení.

V prejednávanej veci prvostupňový súd svoje závery, pre ktoré rozhodol tak ako to formuloval vo výrokovvej časti rozhodnutia, riadne a presvedčivo neodôvodnil. V tomto smere nepostačuje strohá konštatácia o tom, že „súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sú splnené zákonné podmienky k zmene predchádzajúceho rozhodnutia, s prihliadnutím k tomu, že od poslednej úpravy výšky výživného došlo k výraznej zmene pomerov na strane otca, nakoľko tento je dlhodobo práceneschopný, pričom nie je v jeho možnostiach si zvýšiť príjem“. Odvolací súd poukazuje na to, že predmetom konania je jednak návrh navrhovateľa o zníženie výživného na t. č. už plnoletú X. F. a o zníženie výživného na maloletú Y. F., pričom pri určovaní vyživovacej povinnosti otca k deťom 50,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 100,- Eur mesačne počnúc dňom 01. 06. 2014, mal súd prvého stupňa prihliadnuť na skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním a tiež na to, že X. F., nar. XX. XX. XXXX, bola ku dňu vyhlásenia rozhodnutia prvostupňového súdu, teda ku dňu 16. 06. 2014, plnoletou osobou. Nie je preto odvolaciemu súdu jasné, prečo prvostupňový súd formuloval výrok svojho rozhodnutia o znížení výživného tak, že znižuje výživné na maloleté deti F., a to počnúc dňom 01. 06. 2014 s povinnosťou platiť takto znížené výživné do rúk matky detí.

S poukazom na uvedené nedostatky týkajúce sa rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa zaťažil konanie tzv. inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 213 ods. 3 O. s. p.), keď v konaní nekonal s X. F. ako s plnoletou osobou, ale ju považoval ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a tiež aj ku dňu, ktorým malo dôjsť k zníženiu výživného za maloletú. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude predovšetkým odstrániť vyššie uvedený nedostatok, teda v konaní pokračovať s X. F., nar. XX. XX. XXXX ako s plnoletou osobou, vrátane zistenia či sa k návrhu matky pripája.

V ďalšom konaní bude tiež potrebné vykonať dokazovanie zamerané na zistenie celkových majetkových pomerov otca a stupeň jeho životnej úrovne, a tieto pomery konkrétne uviesť a vyhodnotiť, za základe

akých úvah súd dospel k tomu, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia.
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.